

Sygn. akt I C 2844/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa M. D.,

przeciwko (...) S.A. w W.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. D. kwotę 2.712,90 zł (dwa tysiące siedemset dwanaście złotych 90/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.387,70 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt siedem złotych 70/100) od dnia 30 stycznia 2015r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 325,20 zł (trzysta dwadzieścia pięć złotych 20/100) od dnia 03 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 945,81 zł (dziewięćset czterdzieści pięć złotych 81/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje ściągnąć od powoda z zasądzonego w pkt I na jego rzecz roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 5,35 zł (pięć złotych 35/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków;

V nakazuje ściągnąć od pozwanego a rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 47,04 zł (czterdzieści siedem złotych 04/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 2844/15

UZASADNIENIE

Powód M. D. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 3 021,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 2 696,22 zł od dnia 30 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz od 325,20 zł od dnia 3 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona kwota stanowi należne mu odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) stanowiącego jego własność (udział w prawie własności 51/100) oraz do (...) Banku S.A. z siedzibą w W. (udział w prawie własności 49/100). Podał, iż współwłasność ww. samochodu

wynika z łączącej powoda z (...) Bankiem S.A. umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, na mocy której powód przeniósł na bank udział w prawie własności ww. pojazdu w 49/100 części dla zabezpieczenia wierzytelności Banku z umowy z umowy o kredyt nr (...) z dnia 27 grudnia 2013 r. W dniu 16 lipca 2015 r. zawarł z Bankiem umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której Bank przelał na niego wszelkie prawa wynikające z przedmiotowej szkody komunikacyjnej. Wskazał, że szkoda nastąpiła w dniu 30 grudnia 2014 r. zaś jej sprawca był ubezpieczony u pozwanego. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił kwotę 1 052,75 zł. W ocenie powoda wypłacone mu odszkodowanie jest zaniżone i nie odpowiada wartości szkody rzeczywiście poniesionej. W związku z powyższym powód zlecił prywatną wycenę wysokości szkody, za którą zapłacił 325,20 zł netto.

Jednocześnie dodał, że z uwagi na to, iż przedmiotowy pojazd jest ujęty w ewidencji środków trwałych prowadzonej przez niego działalności gospodarczej i jest on płatnikiem podatku VAT kwoty dochodzone od pozwanego są wyrażone w wartości netto. Obecnie więc powód domaga się więc zapłaty pozostałej części odszkodowania wraz z kosztami sporządzenia niezbędnej w celu ustalenia rzeczywistej wysokości odszkodowania opinii rzeczoznawcy (k. 2- 3).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko potwierdził, że okolicznością bezsporną jest wystąpienie szkody w pojeździe powoda, wskutek zachowania kierującego pojazdem ubezpieczonym w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u pozwanego. Wskazał, że w procesie likwidacji szkody wypłacił na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 1 052,75 zł. W ocenie pozwanego wypłacona kwota odszkodowania w wysokości 1 052,75 zł jest adekwatna do wysokości szkody powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 30 grudnia 2014 r. i pozwala na przywrócenie pojazdu powoda do stanu technicznego sprzed zdarzenia, w szczególności mając na uwadze uprzedni stan pojazdu. Pozwany dodał także, iż odszkodowanie należne powodowi należy wyliczyć w oparciu o stawki za robociznę w kwocie 60/60 zł/ (...).

Ponadto pozwany kwestionuje koszt sporządzonej opinii. Uznając ją za nie pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym z przedmiotowym zdarzeniem. Jego zdaniem także żądanie odsetek ustawowych od kwoty głównej od dnia 30.01.2015 r. jest nieuzasadnione (k.41-45)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 grudnia 2014 r. doszło do kolizji komunikacyjnej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki F. (...) o nr rej. (...) należący do powoda (udział w prawie własności 51/100) oraz do (...) Banku S.A. z siedzibą w W. (udział w prawie własności 49/100). Współwłasność ww. samochodu wynika z łączącej powoda z (...) Bankiem S.A. umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, na mocy której powód przeniósł na bank udział w prawie własności ww. pojazdu w 49/100 części dla zabezpieczenia wierzytelności Banku z umowy z umowy o kredyt nr (...) z dnia 27 grudnia 2013 r. W dniu 16 lipca 2015 r. powód zawarł z Bankiem umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której Bank przelał na powoda wszelkie prawa wynikające z przedmiotowej szkody komunikacyjnej.

(dowody: bezsporne, nadto umowa przelewu wierzytelności z 16 lipca 2015 r., zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności wraz z ostatecznym wezwaniem do zapłaty z 18 sierpnia 2015 r. k. 7, akta szkody nr 0008229314)

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 30 grudnia 2014 r. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany co do zasady uznał odpowiedzialność za zaistniałą szkodę i wypłacił odszkodowanie w kwocie 1 052,75 zł netto.

(bezsporne, dokumentacja likwidacji szkody k. 25)

Powód w celu ustalenia rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu zasięgnęła opinii specjalisty, za co uiścił mu wynagrodzenie w kwocie 325,20 zł netto.

(dowód: opinia nr (...) k. 26-29, faktura nr (...) k. 30)

Do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędna była wymiana zderzaka przedniego prawego, błotnika przedniego prawego, blachy przedniej, uchwyty dolnego prawego i reflektora prawego. W stosunku do uszkodzeń w postaci otarć i zarysowań klosza reflektorów, biegły ocenił, że ewentualne polerowania nie zagwarantują całkowitego przywrócenia stanu poprzedniego. Koszt naprawy pojazdu do stanu sprzed zdarzenia w przypadku uwzględnienia w kosztorysie średniej stawki roboczogodziny na poziomie 115 zł netto oraz dostępnych części alternatywnych o jakości odpowiadającej częściom oryginalnym (sygn. znakami O i Q) wyniesie 3.440,45 zł netto. Z uwagi na to, że pojazd powoda jest pojazdem 10 – letnim zastosowanie do naprawy takich części jest uzasadnione ekonomicznie. W ocenie biegłego części o jakości P, (...) nie dają gwarancji w pełni przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

(dowody: opinia biegłego J. B. k. 93-104)

Pojazd powoda jest ujęty w ewidencji środków trwałych prowadzonej przez niego działalności gospodarczej zaś powód jest płatnikiem podatku VAT.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu. W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego J. B.. Do opinii tej pozwany zgłosił zarzuty, jednakże z uwagi na fakt, że stanowiły one w istocie polemikę z ustaleniami biegłego, oraz odnosiły się do okoliczności które były już przez biegłego wyjaśniane w opinii (k. 93, k. 94, k. 96), zarzuty te zostały oddalone, zaś pełnomocnik pozwanego zastrzeżenia do protokołu rozprawy nie zgłosił (k.130).

W niniejszej sprawie pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności za likwidację szkody, twierdził jedynie, iż wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powoda.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z opinii biegłego J. B., całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wyniósłby 3.440,45 zł netto.

Ponieważ pozwany już dotychczas wypłacił odszkodowanie w kwocie 1.052,75 zł netto, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi **2 387,70 zł.** (3 440,45 zł netto – 1 052,75 zł netto).

Tym samym na podstawie ww. przepisów należało zasądzić na rzecz powoda tytułem odszkodowania związanego ze szkodą w pojeździe kwotę **2.387,70 zł.** Kwotę tę należało powiększyć o zasadne domaganie się przez powoda zwrotu kosztów poniesionych przez niego na ustalenie rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu tj. o kwotę **325,20 zł**

Zgodnie z wyrażonym przez Sąd Najwyższy poglądem w uchwale z 18.5.2004r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117), koszt ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego może powiększyć należne mu odszkodowanie, w zależności od okoliczności sprawy. Szkodę majątkową należy przy tym rozumieć w oparciu o art. 361 § 1 k.c., jako różnicę między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Szkoda obejmuje bowiem także celowe, konieczne i obiektywnie uzasadnione wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, zmierzające do ograniczenia, wyłączenia lub likwidacji szkody i przywrócenia stanu równowagi w majątku poszkodowanego, kompensacji szkody.

Ostatecznie zatem na rzecz powoda należało zasądzić kwotę 2.712,90 zł netto oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt I i II wyroku).

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc, art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty 2 387,70 zł (stanowiącej odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu) od dnia 30 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty. Szkoda bowiem została zgłoszona w dniu 30 grudnia 2014 r., a tym samym kres 30 dni na jej zlikwidowanie upływał z dniem 29 stycznia 2015 r. Odsetki od kwoty 325,20 zł należało zasądzić od upływu terminu na zapłatę określonego w wezwaniu (k. 31 -32).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Do kosztów poniesionych przez powoda Sąd zaliczył opłatę sądową od pozwu w kwocie 152 zł, koszty zaliczki na wynagrodzenie biegłego 400 zł, koszty zastępstwa procesowego 617 zł (łącznie 1169 zł). Powód wygrał proces w 89,79 % i należne mu koszty wynoszą 1049,65 zł.

Pozwany poniósł koszty 617 zł z tytułu zastępstwa procesowego oraz koszty zaliczki na wynagrodzenie biegłego w wysokości 400 zł (łącznie 1017 zł) i wygrał proces w 10,21 %. Tym samym należne mu od powoda koszty wynoszą 103,84 zł. Poniesione przez powoda koszty przeważają obciążający go udział, zatem zasądzeniu na jego rzecz podlega różnica tj. kwota 945,81 zł (1049,65 zł - 103,84 zł) - pkt III wyroku.

O tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa wydatkach orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach w sprawach cywilnych (Dz. U. 2016.623 j.t.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy i art. 100 k.p.c. Powód przegrał proces w 10,21 %, a pozwany w 89,79 %, wobec czego winni w takiej części ponieść tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa wydatki związane z wydaną w sprawie opinią. Strony w sumie uiściły zaliczki w kwocie 800 zł, a zatem brakującą kwotę rozdzielono między stronami nakazując jej ściąganie od powoda – 5,35 zł, a od pozwanego 47,04 zł na rzecz Skarbu Państwa, o czym orzeczono w pkt IV i V wyroku.

/-/ SSR Piotr Żywicki